

Deze maand bestuderen we fragmenten uit deel 10 van *De menselijke revolutie*, hoofdstuk 10 'Vastberadenheid', deel 1.

4 januari 1956 was een koude dag in Osaka. De kille regen, die al vroeg in de ochtend was begonnen, werd in de middag minder en stopte in de avond, maar de lucht bleef bewolkt. Shin'ichi Yamamoto was om negen uur vanuit Tokio vertrokken met de Zwaluw, de speciale exprestrein, en kwam 's avonds bij het Soka Gakkai Kansai Cultureel Centrum aan. Buiten bij de ingang stopte hij even, bleef op straat staan en keek naar het drie verdiepingen tellende gebouw. Het is een oud gebouw, dacht hij bij zichzelf, maar het lijkt groter dan het Hoofdbureau in Tokio. (...)

Shin'ichi Yamamoto ging de Gohonzon-kamer binnen en knielde voor het altaar. Samen met de twintig of dertig topverantwoordelijken die op zijn komst hadden gewacht, deed hij gongyo. Zijn stem was krachtig, maar toonde geen spoor van spanning. Zijn volle en krachtige stem doordrong de koude lucht in de kamer en veranderde in een paar seconden de hele atmosfeer. De verantwoordelijken, die de soetra reciteerden, gingen automatisch rechtop zitten. Voordat ze het in de gaten hadden, waren ze één met Shin'ichi in zijn diepgaande gebed geworden en waren ze de kou totaal vergeten. Toen ze begonnen met het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo, stegen hun krachtige, doelgerichte gebeden bijna tastbaar vanuit hen op.

Na de gongyo bleef Shin'ichi even strak naar de Gohonzon kijken. Toen draaide hij zich naar de verantwoordelijken om. "Dit is een geweldige Gohonzon," zei hij op vurige toon, overweldigd door emotie. Hij keek nogmaals naar de Gohonzon. "'Opgetekend voor de voorspoed van de Grote Wet en de vervulling van alle gebeden,'" las hij elk woord langzaam voor. "De inscriptie verklaart duidelijk dat de hoogste Wet in Kansai zal bloeien en dat al jullie gebeden vervuld worden. Dit is een fantastische Gohonzon. Hiermee zijn we er zeker van dat we de Kansai-campagne zullen winnen!" Geïnspireerd door zijn enthousiasme staarden de verantwoordelijken naar de Gohonzon alsof ze hem voor het eerst zagen. Inderdaad, daar aan de rechterkant stond de inscriptie die Shin'ichi had voorgelezen. En aan de linkerkant stond geschreven: "Aangeboden om in het Kansai Cultureel Centrum van de Soka Gakkai te worden geïnstalleerd, op verzoek van Josei Toda." (...)

De Soka Gakkai had op 30 april 1955 in de landelijke verkiezingen voor regionale vertegenwoordigers een prachtige overwinning behaald. Onmiddellijk overwoog de organisatie kandidaten deel te laten nemen aan de vierde verkiezingen voor het Hogerhuis, die voor 1956 gepland stond. Er werden met Josei Toda verschillende strategische besprekingen gehouden. Maar omdat de campagne een zorgvuldige en nauwgezette planning vereiste, werd de definitieve beslissing pas begin oktober genomen: drie kandidaten zouden zich kandidaat stellen voor de landelijke verkiezingen en twee voor de lokale verkiezingen. Toda legde de volledige verantwoordelijkheid voor de campagne in de Osaka-prefectuur rechtstreeks op de schouders van Shin'ichi Yamamoto. (...)

Toen Shin'ichi hoorde wat Toda van hem verwachtte voor de komende Kansai-campagne, reageerde hij zonder enige aarzeling op de oproep van zijn leermeester. Maar zelfs op dat moment was hij zich pijnlijk bewust van de gigantische kloof tussen de realiteit en het doel.

Shin'ichi zonk eerst in diepe wanhoop weg. Hoewel hij het niemand vertelde, werd hij dag in dag uit gekweld door het verbijsterende probleem hoe hij de campagne moest vormgeven. Midden in zijn pijnlijke zoektocht naar een oplossing stond hij op het punt het uit te schreeuwen van pijn, toen plotseling de ene na de andere Goshō-passage als oprijzende wolken in zijn gedachten verschenen. Deze passages wezen hem er scherp op hoe hij het onmogelijke mogelijk kon maken.

Ze vertelden hem dat de sleutel tot de overwinning niet per se in getalsmatige kracht lag, maar in de onverwoestbare eenheid van zelfs maar een paar mensen en ze lieten duidelijk zien dat de kracht van geloof grenzeloos is. Was hij immers niet een beoefenaar van het Nichiren Boeddhisme in het Laatste Tijdperk? Als de leer van de Daishonin waar was, dan kon hij op geen enkele manier falen

om hem te bewijzen. Stond er niet in de Gosho: "Gebruik de strategie van de Lotus Soetra vóór alle andere."? (WND-1,, 1001) Shin'ichi realiseerde zich nu volledig dat het enige waar hij op kon rekenen de Gohonzon en de Gosho waren.

Shin'ichi begon met het besluit om de overwinning te behalen en ging daarna terug om de eerste stap in de campagne te bepalen. Om het doel te bereiken was het essentieel om het huidige aantal leden ten minste te verdubbelen. Als dit werd bereikt, wachtte aan het einde van de weg de overwinning, hoe zwaar het onderweg ook zou zijn. Heel goed, dacht Shin'ichi, om het huidige aantal leden te verdubbelen moesten de leden met plezier deelnemen aan hun activiteiten om het boeddhisme te verspreiden.

Dat vereiste weer dat ze voldoende geïnspireerd en aangemoedigd werden om hun geloof te verdiepen en hun gebeden tot de Gohonzon te versterken. Ze beoefenden nog maar kort. Ze moesten er allereerst diep van overtuigd raken hoe geweldig krachtig en waar het Nichiren Boeddhisme was. Ze moesten de juistheid van Nichirens leerstellingen inzien door middel van documentair, theoretisch en feitelijk bewijs, zodat er een golf van vreugde - de vreugde van geloof - zou ontstaan.

Gelukkig gaf Shin'ichi de lezingen aan de kandidaten voor het studie-examen. Allereerst, besloot hij de leden in Kansai, die hem zo dierbaar waren, aan te moedigen door middel van de studie van het boeddhisme. De gezichten van zijn dierbare vrienden in dat gebied verschenen een voor een in zijn gedachten - gezichten die straalden van vastberadenheid. Vanaf die herfst was elk woord en elke zin die hij in zijn lezingen uitsprak, doordrenkt met een bijna onvoorstelbaar enthousiasme. (...)

Hij kon om twee redenen niet toestaan dat de campagne in een mislukking eindigde. Ten eerste zou de nederlaag president Toda's plannen dwarsbomen. Ten tweede zou het betekenen dat Shin'ichi zijn eerste grootschalige strijd voor kosenrufu had verloren. Het zou een enorme tegenslag in zijn leven zijn, een leven gewijd aan de hoogste missie. Hij moest absoluut winnen. Als deze campagne, zijn eerste, eindigde in een overwinning, zou dat de bron worden waaruit al zijn toekomstige inspanningen zouden voortkomen.

Als het begin de toon zet voor wat er volgt, dan is er geen andere optie dan de overwinning te behalen. Hij wist het toen nog niet, maar hij zou later beseffen dat dit de campagne was die zijn bekwaamheid bewees, de strijd die zijn levenspad zou bepalen. Shin'ichi was vastbesloten om door te zetten, welke inspanningen hij ook zou moeten leveren of welke ontberingen hij zou moeten doorstaan, totdat hij zijn doel bereikte. Hij was alleen opgestaan. [...]

Van oktober tot december was Shin'ichi constant druk bezig, hij woonde bijeenkomsten bij die zijn aanwezigheid vereisten, en regelde zaken die alleen hij kon afhandelen. Echter, hij vergat geen moment de aanstaande campagne in Osaka. Zijn onvermogen om te vergeten weerspiegelde de hartverscheurende bezorgdheid die hij voelde. Niemand was zich bewust van zijn mentale kwelling, behalve Toda.

Op een dag tegen het einde van het jaar sprak Toda vol sympathie tegen Shin'ichi. Zijn opmerking kwam onverwacht, hij had er niet naartoe gewerkt en ging er ook niet dieper op in. "Een leven vol lijden is een leven dat echt geleefd wordt, Shin. Alleen door lijden te doorstaan zul je begrijpen wat geloof werkelijk is. Dat maakt jou een groot man."

"Ja meneer," antwoordde Shin'ichi kort. Zijn leermeester wist dus welke kwelling hij doormaakte. Shin'ichi voelde zich onbeschrijfelijk dankbaar. "Ik besta nu voor meneer Toda," dacht hij bij zichzelf en hij voelde vrede in zijn hart. Lichamelijk voelde hij zich echter totaal uitgeput door de enorme inspanningen die hij de afgelopen maanden had geleverd. Op oudejaarsavond en nieuwjaarsdag had hij zelfs meerdere aanvallen van misselijkheid gehad. Zoals gebruikelijk woonde hij de Nieuwjaarsgongyo op het Hoofdbureau bij. Daarna voegde hij zich bij Toda's gezelschap en vertrokken ze naar de hoofdtempel.

De berg Fuji stak scherp tegen de heldere hemel af toen hij op weg ging naar de Hoanden-zaal waar hij voor de Gohonzon een diep gebed over de campagne in Osaka deed. Tijdens het chanten voelde hij dat zijn vertwijfeling plaats begon te maken voor een sterke veerkracht. Hij bleef zich van iets bewust. Opeens kwam er een gedachte bij hem op. Het was alsof hij eindelijk een duidelijk antwoord had gekregen op de vraag die hij zichzelf de afgelopen maanden in het diepst van zijn hart had gesteld.

De plotselinge gedachte was dat de Lotus Soetra de strategie van een generaal was. Dat was het dus, dacht Shin'ichi. Alles hing van de Gohonzon en geloof af. Ongeacht de tijd of de situatie, het belangrijkste was dat de boeddhistische verantwoordelijken de strategie van de Lotus Soetra als generaals konden toepassen. Shin'ichi's geest raasde als een snel draaiende caleidoscoop terwijl het chanten eindigde. [...]

Zoals gepland gaf hij op de avond van 4 januari een lezing aan de kandidaten voor het studie-examen niveau 7. Er verzamelden zich meer dan tweehonderd leden in de grote zaal op de eerste verdieping. Het studie-examen was al over elf dagen. Ze spitsten hun oren om de lezing te volgen, terwijl ze probeerden het laatste deel van 'De essentie van de Mystieke Wet' te begrijpen, een van de moeilijkste delen van deze Gosho. Het gedeelte begon met de zin: "Vraag: Wie heeft in onze huidige tijd, het Laatste Tijdperk van de Wet, de essentie van de lotus verkregen?" (WND-1, 429)

Shin'ichi ging regel voor regel verder, en legde elke zin vanuit elke mogelijke invalshoek uit. Hij vertelde dat in de uiteindelijke analyse alleen zij - de leerlingen van Nichiren Daishonin - de essentie van de Mystieke Wet kunnen waarnemen en boeddhenschap kunnen bereiken. Nadat hij die staat van absolute gelukzaligheid op een manier die ze bijna konden voelen had beschreven, concludeerde hij dat alles afhing van hun geloof in de leer van de Daishonin en van hun beoefening van het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo.

Daarna volgde de vraag-en-antwoordsessie. Veel handen schoten tegelijk omhoog. "Ik denk dat 'De essentie van de Mystieke Wet' een verschrikkelijk moeilijke Gosho is," zei een man. "In een bepaald deel staat: 'De Grote Leraar T'ien-t'ai stelt in zijn *Grote concentratie en inzicht*: 'Onwetendheid of illusies zijn op zichzelf verlichting tot de wezenlijke aard van verschijnselen. Maar onder invloed van illusies verandert verlichting in onwetendheid.'" (WND-I, 418) Wat betekent dit eigenlijk? Ik begrijp het gewoon niet."

Shin'ichi knikte glimlachend. "Wanneer we 'De essentie van de Mystieke Wet' en de andere geschriften van de Daishonin lezen, realiseren we ons goed hoe onwetend we zijn. Eerder in de lezing van vandaag hebben we geleerd waarom het zo moeilijk voor ons is om het boeddhisme van de Daishonin te begrijpen. Dat komt doordat we in het verleden ofwel in onjuiste religies geloofden, ofwel de Gohonzon belasterden. Daarom duurt het lang voordat we de essentie van verlichting kunnen doorgronden. De oorzaak van de traagheid in ons denken kan ook worden teruggevoerd op lasterlijke daden uit het verleden. Maar het is niet zo dat ons verstand meteen helder en stralend wordt zodra we in de Ware Wet geloven.

Door ons oprecht toe te wijden aan beoefening en studie, zullen we uiteindelijk de hele Gosho gemakkelijk begrijpen. Op dit moment dwalen we misschien nog wat rond. Maar maak je geen zorgen. Blijf gewoon oprecht beoefenen en studeren, en de tijd zal zeker komen dat je wijs genoeg bent om de Gosho zonder moeite te begrijpen. Misschien hoor je mijn uitleg en zeg je: 'Oh, nu begrijp ik wat de passage betekent,' maar ik weet niet zeker of dat echt zo is, omdat er nog steeds enige illusies overblijven. Hoe dan ook, ik zal de passage uitleggen voor zover mijn beperkte kennis dat toelaat."

Hij richtte zich tot de vragensteller. "Je loopt waarschijnlijk vast bij de zin: 'Maar door de invloed van illusies verandert verlichting in onwetendheid,' klopt dat? We worden altijd door illusies verward, maar in werkelijkheid maken ze deel uit van onze oorspronkelijke natuur - dit is wat je zo vreemd vindt, nietwaar?"

“Ja, ja. Dat is het vreemde deel.” Dit eerlijke antwoord veroorzaakte een schaterlach bij de anderen. Shin’ichi wachtte tot het gelach wegebde.

“In T’ien-t’ai’s *Grote Concentratie en Inzicht* staat een bekende passage die luidt: ‘Het ontstaan van alle dingen is de manifestatie van hun oorspronkelijke natuur, en hun verdwijning is het terugtrekken van die natuur in de staat van latentie.’ In eenvoudiger bewoordingen betekent de oorspronkelijke natuur ons leven in een enkel levensmoment - met andere woorden, de wezenlijke aard van de Wet. Ik denk dat het op die manier gemakkelijker te begrijpen is. Theoretisch verwijst het naar het leven zelf. Illusie verwijst naar de negen levensstaten. De zin zegt dat het de verlichte natuur van de Wet in zich draagt. Kort gezegd betekent het dat onwetendheid ook zijn oorsprong heeft in de Mystieke Wet, of iemands leven.”

Terwijl Shin’ichi verder sprak, voelden zijn toehoorders een onbeschrijfelijk warme, tintelende energie door hun hart gaan. Hun steeds dieper wordende geloof leek hen naar de meest inspirerende Gosho-lezing ooit te hebben geleid. “Wat verandert verlichting in onwetendheid? Dat doen illusies. Een leven vol illusies is onzuiver, en een leven vrij van illusies is zuiver. Wanneer de onzuiverheid overheerst, verandert verlichting in duisternis.

“De Daishonin begreep dit beginsel volledig. Daarom liet hij ons - mensen in het Laatste Tijdperk van de Wet - de Gohonzon na. Hij leerde ons dat we, door tot de Gohonzon te chanten, onze bezoedelde natuur telkens volledig kunnen zuiveren. Daarom is in het leven geloof essentieel en is het zo belangrijk dat je oprecht beoefent. Als je dat doet, zul je merken dat je geest helderder wordt. Alles zal gaan zoals je wenst, en voor je het weet, bevind je je op de weg naar absoluut geluk. Misschien ben ik niet heel diep op alles ingegaan, maar ik hoop dat jullie deze passage enigszins hebben begrepen. Blijf hem alsjeblieft bestuderen totdat je hem volledig doorgrond.”

Er volgden nog meer vragen. Zelfs toen de tijd om was, had het publiek moeite om Shin’ichi te laten gaan. Hij vertelde hen dat hij niet meer vragen kon beantwoorden omdat hij aanwezig moest zijn bij de bijeenkomst voor groepsverantwoordelijken van de jeugddivisie, die samen waren gekomen in de zaal op de tweede verdieping. (...)

Shin’ichi was vastbesloten om elke Kansai-lid grondige raad te geven, omdat hij wist dat dit de sleutel tot de hele campagne was. Hoe moeilijker het doel, hoe belangrijker het was dat elk lid zich met vreugde inzette voor de verwezenlijking ervan. Dat was een absolute voorwaarde die alleen kon worden vervuld als alle leden samen, op basis van geloof, opstonden.

Om dit te bereiken, zette hij zich volledig in om het geloof van elk afzonderlijk lid te versterken. Hij was vastberaden om zoveel mogelijk te doen als de tijd en zijn fysieke kracht toelieten. Hij zou zoveel mogelijk leden ontmoeten, alles over hen en hun moeilijkheden te weten komen en er alles aan doen om een moedig geloof in hen op te roepen.

De volgende dag bracht Shin’ichi zijn vastberadenheid direct in de praktijk, zodat anderen zijn voorbeeld konden volgen. Hij stortte zich vol overgave op het creëren van een dynamische sfeer van vreugdevolle activiteiten. Die dag wijdde hij al zijn tijd aan persoonlijke raad. Hij sprak met iedereen die naar het Kansai-Centrum kwam, of ze een verantwoordelijke waren of niet. Op basis van zijn oprechte gebed dat niemand tijdens de campagne zou afhaken, moedigde hij hen met heel zijn hart aan. De raad ging door van tien uur ’s ochtends tot zes uur ’s avonds, waarbij Shin’ichi een ontzagwekkende geestkracht liet zien.

Vanaf de tijd van president Makiguchi was de traditionele manier om raad te geven een één-op-één gesprek, persoonlijke raad die bedoeld was om nieuwe perspectieven in het hart van de luisteraar te openen. Het was dan ook niet verrassend dat de problemen die mensen op 5 januari met Shin’ichi deelden, talrijk en uiteenlopend waren. Sommige mensen hadden gezondheidsproblemen waarvoor de medische wetenschap geen oplossing had. Anderen hadden financiële moeilijkheden die ze, hoe hard ze ook werkten, niet konden oplossen. Weer anderen worstelden met problemen in hun huwelijk of in de relatie tussen ouder en kind, waar ethiek of moraal geen antwoord op had.

Iedereen was natuurlijk ontzettend bezorgd. Ze waren gaan beoefenen omdat hen was verteld dat ze hun problemen konden overwinnen. Maar toen ze ontdekten dat dit niet zo eenvoudig was, werden velen ongeduldig en begonnen sommigen zelfs te twijfelen aan het Nichiren Boeddhisme. En zo brachten ze hun zorgen en worstelingen naar deze nog jonge man, Shin'ichi Yamamoto.

Shin'ichi nam alle problemen op zich alsof het zijn eigen problemen waren. Bij iedereen begon hij met hen te laten inzien dat hun lijden voortkwam uit hun karma. Vervolgens legde hij het boeddhistische beginsel uit dat het leven zich uitstrekt over verleden, heden en toekomst. Vanuit dit perspectief moesten ze zich eerst richten op het oplossen van het fundamentele probleem van karma. Het Nichiren Boeddhisme bestaat precies voor dit doel. Hij vertelde hen dit met volle overtuiging en deelde verschillende ervaringen om zijn punt te illustreren.

Hij legde de nadruk op het vermogen van iedere persoon om de kracht van geloof in zichzelf op te roepen. Bij de meeste mensen zag hij een zichtbare verandering in hun gezichtsuitdrukking; gevoelens van opluchting, warmte en vreugde verschenen in hun hart. Toen ze vertrokken, waren ze allemaal diep onder de indruk van deze jonge verantwoordelijke, Shin'ichi Yamamoto, die hen met zoveel oprechtheid raad had gegeven, alsof hun problemen de zijne waren.

Shin'ichi at snel een eenvoudige maaltijd, want de bijeenkomst van de districtsverantwoordelijken zou binnen korte tijd beginnen. Alle senior verantwoordelijken uit het Kansai-gebied waren erbij. Uitgeput van de raad en aanmoedigingssessie ging hij even liggen, maar zodra het tijd was, dwong hij zichzelf op te staan en ging hij naar de Gohonzon-kamer op de tweede verdieping. "Goedenavond," zei hij vriendelijk, in het lokale accent. De deelnemers groetten in koor in hun eigen unieke stijl. "Het is lang geleden sinds we elkaar voor het laatst zagen. Gaat het goed met jullie?"

"Goed!" klonk het krachtig en eensgezind. Hun unanieme antwoord liet zien dat ze klaar waren voor een open dialoog. Zoals te verwachten was op een verantwoordelijken-bijeenkomst, zat niemand passief voor zich uit te kijken. Alle ogen waren op Shin'ichi gericht, alsof ze zochten naar de sleutel voor de komende campagne. Dit is het moment, zei hij in zichzelf, terwijl hij al zijn kracht bijeen raapte.

"Sinds mijn aankomst gisteren heb ik hier in deze kamer tot de Gohonzon gechant," begon hij. "Het is een geweldige Gohonzon. Het belooft dat de hoogste Wet in Kansai zal bloeien en al onze wensen vervuld worden. Aangezien dat zo is, hangt de rest af van de kracht van ons gebed en onze actie. Dat is alles. Alleen die twee dingen hebben we nodig. Mijn beste vrienden, laten we, nu we deze Gohonzon in Kansai hebben, werkelijk oprecht en krachtig chanten!" De zaal barstte los in daverend applaus en gejuich.

Shin'ichi's spirit doordrong de harten van de verantwoordelijken. Maar hoewel ze vol opwinding waren, wist niemand precies wat hun grote gebed moest zijn. In gespannen verwachting wachtten ze af. Shin'ichi onthulde dat hun grote gebed het winnen van de verkiezingen voor de prefectuur Osaka zou zijn, die in juli gepland stonden. "Ik zal eerlijk tegen jullie zijn, omdat jullie allemaal senior-verantwoordelijken zijn," zei hij. Vervolgens legde hij uit hoe zwak hun positie in Kansai was en hoe ver ze nog van de overwinning verwijderd waren. Hij wist dat alleen de waarheid hen kon helpen om vastberaden besluiten te nemen. Toen de verantwoordelijken van de ernst van de situatie hoorden, werden hun gezichten zichtbaar somber van teleurstelling - het leek alsof hun campagne bij voorbaat gedoemd was te mislukken.

"Iedereen zou denken dat deze overwinning onmogelijk is," zei Shin'ichi, "en waarschijnlijk voelen jullie dat nu ook zo. Maar vergeet niet deze gigantische kracht van deze Gohonzon die we bezitten. Daarmee kunnen we datgene mogelijk maken wat normaal gesproken onmogelijk lijkt. Wie opgeeft voordat hij het geprobeerd heeft, kent de ware kracht van de Mystieke Wet niet."

"Nichiren Daishonin is hier heel duidelijk over. In de laatste passage van 'Over het berispen van de laster van de wet en het uitroeien van zonden' zegt hij: 'Ik bid dat, hoe moeilijk de tijden ook worden, de Lotus Soetra en de tien demonendochters jullie allemaal zullen beschermen. Ik bid met dezelfde

intensiteit als wanneer iemand probeert vuur uit nat hout, of water uit uitgedroogde grond te halen.' (WND-I, 444) De Daishonin schreef deze brief aan Shijo Kingo vanuit zijn ballingschap op Sado-eiland. Ondanks zijn eigen situatie maakte hij zich alleen zorgen over de veiligheid van zijn leerlingen, die op dat moment in het verre Kamakura vervolgd werden. Deze passage laat zijn diepe compassie zien en hoe hij met heel zijn hart bad dat de hemelgoden zijn leerlingen op elke mogelijke manier zouden beschermen."

"Hun samenleving was in chaos, maar de Daishonin kon zijn leerlingen niet te hulp komen. Omdat hij op Sado in ballingschap was, kon hij fysiek niets voor hen doen. Maar, zoals hij in deze Goshō schrijft, bleef hij vastberaden bidden - zo krachtig als iemand die probeert vuur uit doorweekt hout of water uit uitgedroogde grond te halen. Hiermee laat hij ons zien hoe we in tijden van beproeving tot de Gohonzon moeten bidden."

"Zolang we onze situatie alleen met ons gewone verstand bekijken, is er geen enkele kans dat we zullen winnen. Maar de Daishonin zegt ons duidelijk dat de Gohonzon oneindige kracht heeft. De enige vraag is of we hem geloven of niet. Als we werkelijk leerlingen van de Daishonin zijn, moeten we eerst krachtig bidden en de moedige beoefening op ons nemen die het onmogelijke mogelijk kan maken."

Shin'ichi ging verder met het uitleggen van het universele bestaan van de Mystieke Wet aan de hand van voorbeelden die de Daishonin gaf, zoals bloemen die uit hout voortkomen en vuur dat uit steen komt. "Denk bijvoorbeeld, aan een kersenboom in de winter," zei hij. "Hoe goed je er ook naar kijkt of in hoe kleine stukjes je hem ook snijdt, je zult nooit kunnen zien waar de bloemen vandaan komen. Maar zodra de lente aanbreekt, verschijnen er talloze prachtige bloesems. Nogmaals, hoe nauwkeurig je een steen ook onderzoekt of in hoeveel stukken je hem ook breekt, je zult er nooit vuur in ontdekken. Maar als je een steen, vooral een vuursteen, ergens tegenaan slaat, ontstaan er altijd vonken. Deze feiten," benadrukte Shin'ichi, "laten zien hoe de Mystieke Wet, hoewel onzichtbaar, het hele universum doordringt."

"Wat ik tot nu toe heb gezegd, kunnen we ook op ons eigen leven toepassen," vervolgde hij met nadruk. "Veel van onze leden hebben ooit alle hoop opgegeven om in dit leven nog geluk te vinden. Maar naarmate ze zich aan hun geloof wijdden, merkten ze op een dag dat ze gelukkig waren en vrij van zorgen - zonder dat ze precies wisten wanneer die verandering begon. We hebben veel van zulke ervaringen gezien en gehoord. Ze bewijzen dat onze beoefening en sterke gebeden het onmogelijke mogelijk kunnen maken. Ik wil dat jullie begrijpen dat dit de essentie van geloof in de Mystieke Wet is. Op dit moment hebben jullie waarschijnlijk al beseft dat onze campagne alleen kan beginnen met de eensgezinde gebeden van elk lid in Kansai. Wanneer alle leden met één hart en één gedachte tot de Gohonzon chanten, zal de weg zich als vanzelf voor hen openen - de weg om het onmogelijke mogelijk te maken."